

Czwartek, 10 października 2013

P7_TA(2013)0418

Rzekomy transport i nielegalne przetrzymywanie więźniów przez CIA w państwach europejskich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rzekomego transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów w krajach europejskich przez CIA (2013/2702(RSP))

(2016/C 181/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 13 grudnia 2012 r., w którym Trybunał skazuje byłą jugosłowiańską republikę Macedonii (FYROM) za bardzo poważne naruszenia europejskiej konwencji praw człowieka (art. 3, 5, 8 i 13) podczas wydawania w trybie nadzwyczajnym Khaleda El-Masriego,
- uwzględniając następujące sprawy toczące się przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka: Al-Nashiri przeciwko Polsce, Abu Zubaydah przeciwko Litwie, Abu Zubaydah przeciwko Polsce oraz Nasr i Ghali przeciwko Włochom; uwzględniając skargę złożoną przez Al-Nashiriego przeciwko Rumunii w sierpniu 2012 r. oraz skargę złożoną przez Human Rights Monitoring Institute oraz Open Society Justice Initiative przeciwko Litwie w grudniu 2012 r. za naruszenie ich prawa do informacji i prawa do skutecznego środka odwoławczego,
- uwzględniając orzeczenie włoskiego Sądu Najwyższego z września 2012 r. podtrzymujące wyrok skazujący 23 obywateli Stanów Zjednoczonych w związku z uprowadzeniem w 2003 r. Abu Omara, wśród nich byłego szefa jednostki CIA w Mediolanie Roberta Seldona Lady'ego, który został skazany na dziewięć lat więzienia,
- uwzględniając orzeczenie sądu apelacyjnego w Mediolanie z lutego 2013 r. skazujące trzech innych agentów CIA ⁽¹⁾ poprzednio uznawanych za objętych immunitetem dyplomatycznym na sześć do siedmiu lat więzienia; uwzględniając orzeczenie tego samego sądu skazujące byłego dyrektora włoskich wojskowych służb bezpieczeństwa i wywiadu SISMI Nicolò Pollariego na 10 lat więzienia, byłego zastępcę dyrektora SISMI Marca Manciniego na dziewięć lat więzienia, a trzech agentów tych służb na sześć lat,
- uwzględniając decyzję prezydenta Włoch z dnia 5 kwietnia 2013 r. o ułaskawieniu amerykańskiego pułkownika Josepha Romano, skazanego we Włoszech za uprowadzenie Abu Omara w tym kraju,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie rzekomego transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów w krajach europejskich przez CIA: działania podejmowane w następstwie sprawozdania komisji TDIP PE ⁽²⁾,
- uwzględniając dokumenty przekazane sprawozdawcy przez Komisję, w tym pisma o takiej samej treści wysłane w marcu 2013 r. do wszystkich państw członkowskich, na które odpowiedzi udzieliły jedynie niektóre państwa członkowskie (Finlandia, Węgry, Hiszpania i Litwa),
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie Guantánamo, w tym ostatnią rezolucję z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie strajku głodowego więźniów w Guantánamo ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie stanu praw podstawowych w Unii Europejskiej (2010–2011) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dane o lotach otrzymane od organizacji Eurocontrol do września 2012 r.,

⁽¹⁾ Wśród nich Jeffrey W. Castelli, były szef jednostki CIA w Rzymie.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0309.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0231.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0500.

Czwartek, 10 października 2013

- uwzględniając skierowany przez sprawozdawcę w kwietniu 2013 r. do Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego w Afryce i na Madagaskarze (ASECNA) wniosek o współpracę nad ujawnieniem danych o lotach, a także uwzględniając pozytywną odpowiedź tej agencji z czerwca 2013 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie praw podstawowych i praworządności oraz w sprawie sprawozdania Komisji za rok 2012 dotyczącego stosowania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Luksemburg, 6–7 czerwca 2013 r.),
 - uwzględniając program sztokholmski zatytułowany „Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli (2010–2014)”,
 - uwzględniając liczne doniesienia mediów i dziennikarzy śledczych, między innymi program śledczy wyemitowany na kanale Antena 1 telewizji rumuńskiej w kwietniu 2013 r.,
 - uwzględniając badania i dochodzenia przeprowadzone przede wszystkim przez Interights i Redress and Reprieve, a także sprawozdania przedstawione przez niezależnych badaczy, organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz krajowe i międzynarodowe organizacje pozarządowe od czasu przyjęcia wspomnianej wyżej rezolucji Parlamentu z dnia 11 września 2012 r., w szczególności sprawozdanie Open Society Justice Initiative pt. „Globalising Torture: CIA Secret Detention and Extraordinary Rendition” („Globalizacja tortur: tajne więzienia CIA i wydawanie w trybie nadzwyczajnym”, luty 2013 r.), niezależną, bezstronną ekspertyzę przeprowadzoną w USA przez Constitution Project’s Task Force on Detainee Treatment (kwiecień 2013 r.), bazę danych o lotach w celu wydania osób (Rendition Flights Database) opublikowaną na brytyjskiej akademickiej stronie internetowej projektu zajmującego się kwestią wydawania osób (maj 2013 r.), sprawozdanie Amnesty International pt. „Unlock the truth: Poland’s involvement in CIA secret detention” („Odkryć prawdę: udział Polski w tajnych więzieniach CIA”, czerwiec 2013 r.) oraz pismo Human Rights Watch do władz litewskich (czerwiec 2013 r.),
 - uwzględniając pytania zadane przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz Komisję Spraw Zagranicznych (O-000079/2013 – B7-0215/2013 and O-000080/2013 – B7-0216/2013),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie praw podstawowych stanowi czynnik o zasadniczym znaczeniu dla powodzenia polityki zwalczania terroryzmu;
- B. mając na uwadze, że Parlament potępił prowadzone przez USA i realizowane przez CIA programy wydawania osób i tajnego przetrzymywania, przy okazji których dochodziło do wielu przypadków łamania praw człowieka, w tym do bezprawnego i samowolnego przetrzymywania, torturowania i innego okrutnego traktowania, naruszeń zasady non-refoulement oraz wymuszonych zaginięć, przy wykorzystaniu przez CIA europejskiej przestrzeni powietrznej i europejskiego terytorium; mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie apelował o pełne dochodzenia w sprawie współpracy krajowych rządów i agencji w programach CIA;
- C. mając na uwadze, że Parlament zobowiązał się do dalszego wykonywania mandatu udzielonego mu przez komisję tymczasową zgodnie z art. 2, 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej oraz zobowiązał właściwe komisje do zabrania głosu na sesji plenarnej Parlamentu poświęconej temu zagadnieniu w rok po przyjęciu wyżej wspomnianej rezolucji z dnia 11 września 2012 r., gdyż uznał, że przeprowadzenie kontroli stopnia wdrożenia wytycznych przyjętych przez Parlament jest niezbędne;
- D. mając na uwadze, że odpowiedzialność za wydawanie osób jest niezbędnym warunkiem skutecznej ochrony i upowszechniania praw człowieka w wewnętrznej i zewnętrznej polityce UE oraz zapewniania legalnych i skutecznych strategii bezpieczeństwa opartych na praworządności; mając na uwadze, że instytucje UE niedawno zaangażowały się w debatę na temat tego, co UE może zrobić, aby lepiej chronić i promować prawa podstawowe i praworządność;
- E. mając na uwadze, że ani Rada, ani Komisja nie udzieliły merytorycznej odpowiedzi na zalecenia Parlamentu;

Czwartek, 10 października 2013

- F. mając na uwadze, że władze litewskie wielokrotnie potwierdzały swoje zobowiązanie do ponownego otwarcia śledztwa w sprawie udziału Litwy w programie CIA, gdyby pojawiły się nowe okoliczności, lecz jak dotąd nie wypełniły tego zobowiązania; mając na uwadze, że władze litewskie w swoich uwagach do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie Abu Zubaydah wykazały poważne uchybienia w swoich dochodzeniach oraz nieumiejętność zrozumienia znaczenia nowych informacji; mając na uwadze, że Litwa przewodniczy Radzie Unii Europejskiej w drugim półroczu 2013 r.; mając na uwadze, że w dniu 13 września 2013 r. do litewskiego Prokuratora Generalnego wpłynęła skarga, w której wzywa się do zbadania zarzutów dotyczących nielegalnego przeniesienia oraz tajnego przetrzymywania i torturowania na Litwie w ramach programu CIA Mustafy Al-Hawsawiego, który obecnie odpowiada przed komisją wojskową w Zatoce Guantánamo;
- G. mając na uwadze, że program śledczy wyemitowany na kanale telewizyjnym Antena 1 w kwietniu 2013 r. zawierał dalsze informacje wskazujące na główną rolę Rumunii w sieci więzień; mając na uwadze, że były krajowy doradca ds. bezpieczeństwa Ioan Talpeş stwierdził, że Rumunia zapewniała CIA wsparcie logistyczne; mając na uwadze, że były rumuński senator przyznał, że w poprzednim śledztwie parlamentarnym występowały ograniczenia oraz wezwał prokuratorów do wszczęcia postępowania sądowego;
- H. mając na uwadze, że w dniu 11 czerwca 2013 r. zwrócono się z wnioskiem do prokuratorów w Polsce o oficjalne uznanie trzeciej osoby, Jemeńczyka Walida Mohammeda Bin Attasha, za ofiarę po tym, jak został on bezprawnie aresztowany w Pakistanie w 2003 r., był przetrzymywany w tajnym więzieniu w Polsce od czerwca do września 2003 r., a następnie przeniesiono go do Guantánamo, gdzie nadal przebywa; mając na uwadze, że polscy prokuratorzy przedłużyli toczące się śledztwo do października 2013 r.;
- I. mając na uwadze, że władze brytyjskie mnożą przeszkody proceduralne w sprawie pozwu cywilnego wniesionego przeciwko Wielkiej Brytanii przez Libijczyka Abdela Hakima Belhadja, który został rzekomo wydany na tortury w Libii przez CIA z pomocą brytyjską, oraz wyraziły zamiar wysłuchania dowodów na posiedzeniu utajnionym;
- J. mając na uwadze, że w grudniu 2012 r. Włochy wydały międzynarodowy nakaz aresztowania Roberta Seldona Lady'ego, którego aresztowano w Panamie w lipcu 2013 r.; mając na uwadze, że wnioski o ekstradycję wystosowane następnie przez Włochy nie zostały zaakceptowane przez Panamę, a Robert Seldon Lady został odesłany do Stanów Zjednoczonych w lipcu 2013 r.; mając na uwadze, że prezydent Włoch w dniu 5 kwietnia 2013 r. podjął decyzję o ułaskawieniu amerykańskiego pułkownika Josepha Romano, skazanego przez włoski sąd za uprowadzenie Abu Omara w tym kraju;
- K. mając na uwadze, że w listopadzie 2012 r. parlamentarny Rzecznik Praw Obywatelskich w Finlandii wszczął dochodzenie w sprawie wykorzystania fińskiego terytorium, przestrzeni powietrznej i systemów rejestracji lotów w programie wydawania osób prowadzonym przez CIA, wysłał do 15 agencji rządowych szczegółowe wnioski o udzielenie informacji oraz zwrócił się do władz litewskich o konkretne informacje na temat odnośnych lotów;
- L. mając na uwadze, że dochodzenie prowadzone w Danii do maja 2012 r. nie stanowi niezależnego, bezstronnego, dogłębnego i skutecznego dochodzenia wymaganego międzynarodowymi przepisami i standardami praw człowieka ze względu na brak wystarczających uprawnień i ograniczony zakres dochodzenia;
- M. mając na uwadze, że tylko dwa państwa członkowskie (Niemcy i Zjednoczone Królestwo) odpowiedziały na pisma przesłane do ośmiu państw członkowskich (Francji, Niemiec, Włoch, Litwy, Polski, Rumunii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa) w ramach procedur specjalnych ONZ, w których to pismach zwrócono się o udzielenie dodatkowych informacji w związku ze wspólną ekspertyzą ONZ na temat stosowanych na świecie praktyk tajnego przetrzymywania w związku ze zwalczaniem terroryzmu⁽¹⁾;
- N. mając na uwadze, że prezydent USA Barack Obama ponowił zobowiązanie do zamknięcia Guantánamo, ogłaszając w dniu 23 maja 2013 r., że wznowi uwalnianie osadzonych oraz zniesie moratorium na zwalnianie więźniów jemeńskich, których rzekomo można było bezpiecznie przetransportować do Jemenu pomimo oporu Kongresu USA; mając na uwadze, że władze USA muszą dotrzymać swoich zobowiązań międzynarodowych i postawić przed sądem Roberta Seldona Lady'ego;

⁽¹⁾ A/HRC/13/42.

Czwartek, 10 października 2013

- O. mając na uwadze, że we wstępnym oświadczeniu, które wysoka komisarz Narodów Zjednoczonych ds. praw człowieka Navi Pillay wygłosiła podczas 23. posiedzenia Rady Praw Człowieka (Genewa, maj 2013 r.), zacytowano wspomnianą wyżej rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 11 września 2012 r. i zaapelowano o „wiarygodne i niezależne dochodzenia” jako „zasadniczy pierwszy krok w kierunku rozliczalności” oraz wezwano „państwa do priorytetowego potraktowania tej kwestii”;
- P. mając na uwadze, że w swoim sprawozdaniu rocznym za 2013 r. ⁽¹⁾ Ben Emmerson, specjalny sprawozdawca ONZ ds. promocji i ochrony praw człowieka i podstawowych wolności podczas zwalczania terroryzmu, powołał się na prace Parlamentu i opowiedział się za niektórymi zaleceniami sformułowanymi w wyżej wymienionej rezolucji z dnia 11 września 2012 r.;
1. wyraża głębokie ubolewanie z powodu niewdrożenia przez Radę, Komisję, rządy państw członkowskich, krajów kandydujących i krajów stowarzyszonych, NATO i władze Stanów Zjednoczonych zaleceń zawartych w ww. rezolucji z dnia 11 września 2012 r., w szczególności w świetle poważnego naruszenia praw podstawowych, którego się dopuszczono względem ofiar programów CIA;
 2. uważa, że klimat bezkarności w odniesieniu do programów CIA umożliwił dalsze łamanie praw podstawowych przy realizacji polityki zwalczania terroryzmu przez UE i USA, co ujawniły programy inwigilacji na szeroką skalę prowadzone przez amerykańską Krajową Agencję Bezpieczeństwa i organy inwigilacji w różnych państwach członkowskich, które to działania są obecnie przedmiotem dochodzenia Parlamentu;

Proces rozliczania osób odpowiedzialnych w państwach członkowskich

3. ponawia apel do tych państw członkowskich, które nie wypełniły swojego pozytywnego zobowiązania, o przeprowadzenie niezależnych i skutecznych śledztw w sprawie łamania praw człowieka, przy uwzględnieniu wszystkich nowych dowodów, które się pojawiły, oraz o ujawnienie wszelkich niezbędnych informacji o wszystkich podejrzanych samolotach związanych z CIA i ich terytorium; wzywa w szczególności państwa członkowskie do zbadania, czy miały miejsce operacje, w których ludzie byli przetrzymywani w ramach programu CIA w tajnych obiektach na ich terytorium; wzywa zainteresowane państwa członkowskie (Francję, Włochy, Litwę, Polskę, Rumunię i Szwecję) do odpowiedzi na pisma wystosowane w ramach procedur specjalnych ONZ;
4. wzywa Litwę do wznowienia śledztwa w sprawie tajnych więzień CIA oraz do drobiazgowego badania w ramach śledztwa wszystkich dowodów rzeczowych, które zostały ujawnione, a w szczególności dowodów dotyczących toczącej się przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka sprawy Abu Zubaydah przeciwko Litwie; zwraca się do Litwy o umożliwienie śledczym szczegółowego zbadania sieci lotów przewożących osoby przeznaczone do wydania oraz skontaktowania się z osobami, o których powszechnie wiadomo, że organizowały te loty lub w nich uczestniczyły; zwraca się do władz litewskich o przeprowadzenie sądowego badania terenu więzienia oraz analizy zapisów połączeń telefonicznych; wzywa je do pełnej współpracy z Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w sprawie Abu Zubaydah przeciwko Litwie i Human Rights Monitoring Institute przeciwko Litwie; wzywa Litwę w związku ze wznowieniem śledztwa do rozpatrzenia wniosków o włączenie do śledztwa/udział w śledztwie złożonych przez inne potencjalne ofiary; wzywa Litwę do wyczerpującej odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji skierowane przez inne państwa członkowskie UE, a zwłaszcza na wniosek fińskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczący lotu lub lotów, które mogły odbywać się pomiędzy Finlandią a Litwą i przewozić osoby przeznaczone do wydania; wzywa litewskiego Prokuratora Generalnego do przeprowadzenia śledztwa w sprawie skargi dotyczącej Mustafy Al-Hawsawiego;
5. wzywa władze rumuńskie do niezwłocznego wszczęcia niezależnego, bezstronnego, drobiazgowego i skutecznego śledztwa, do zlokalizowania brakujących dokumentów ze śledztwa parlamentarnego oraz do pełnej współpracy z Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w związku ze sprawą Al-Nashiri przeciwko Rumunii; wzywa Rumunię do wywiązywania się w pełni ze swoich zobowiązań w zakresie praw podstawowych;
6. zwraca się do Polski o kontynuację śledztwa w warunkach większej przejrzystości, a zwłaszcza o przedstawienie dowodów na konkretne podjęte działania, o umożliwienie pełnomocnikom ofiar ich faktycznego reprezentowania poprzez udzielenie im prawa dostępu do wszelkich mających związek ze śledztwem utajnionych materiałów oraz przestrzeganie ich prawa do powoływania się na zgromadzone materiały; wzywa władze polskie do wniesienia oskarżenia przeciwko wszelkim podmiotom państwowym zamieszkanym w tę sprawę; wzywa polskiego Prokuratora Generalnego do pilnego ponownego rozpatrzenia wniosku Walida Bin Attasha i podjęcie decyzji w jego sprawie; wzywa Polskę do pełnej współpracy z Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w związku ze sprawami Al-Nashiri przeciwko Polsce i Abu Zubaydah przeciwko Polsce;

⁽¹⁾ Framework Principles for securing the accountability of public officials for gross or systematic human rights violations committed in the context of State counter-terrorism initiatives (Ramowe zasady zapewniania odpowiedzialności urzędników publicznych za rażące lub uporczywe łamanie praw człowieka w związku z państwowymi inicjatywami antyterrorystycznymi), A/HRC/22/52, 1 marca 2013 r.

Czwartek, 10 października 2013

7. wzywa władze brytyjskie do pełnej współpracy w ramach toczących się śledztw oraz do umożliwienia w pełni przejrzystego rozpatrywania skarg cywilnych w celu zakończenia tych śledztw i rozpatrzenia skarg w sprawie wydawania obcych obywateli za granicę; zwraca się do władz brytyjskich o wszczęcie, w poszanowaniu praw człowieka, śledztwa w sprawie wydawania, torturowania i okrutnego traktowania osadzonych za granicą;
8. zachęca władze włoskie do kontynuowania wysiłków w celu wymierzenia sprawiedliwości za łamanie praw człowieka przez CIA na terytorium Włoch, w szczególności poprzez domaganie się ekstradycji Roberta Seldona Lady'ego oraz wnioskowanie o ekstradycję pozostałych 22 obywateli Stanów Zjednoczonych skazanych we Włoszech;
9. zachęca fińskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, by przeprowadził swoje dochodzenie na gruncie przejrzystości i odpowiedzialności, oraz wzywa w tym celu wszystkie władze krajowe do pełnej współpracy; zwraca się do Finlandii o zbadanie wszelkich tropów, które wskazują na udział fińskich podmiotów państwowych w programie wydawania osób;

Odpowiedź instytucji UE

10. jest głęboko rozczarowany brakiem merytorycznej odpowiedzi Komisji na zalecenia Parlamentu oraz uważa, że pisma wysłane przez Komisję do państw członkowskich są niewystarczającym środkiem osiągnięcia rozliczalności z powodu ich ogólnikowego charakteru;
11. powtarza swoje szczegółowe zalecenia skierowane do Komisji:
 - Komisja powinna zbadać, czy w wyniku współpracy z programem CIA doszło do naruszenia przepisów UE, zwłaszcza tych dotyczących azyłu i współpracy sądowej;
 - Komisja powinna ułatwiać i wspierać zgodną z prawami człowieka wzajemną pomoc prawną i współpracę wymiarów sprawiedliwości pomiędzy organami śledczymi i prawnikami zaangażowanymi w pociąganie do odpowiedzialności sprawców w państwach członkowskich;
 - Komisja powinna przyjąć ramy, w tym wymogi z zakresu sprawozdawczości dla państw członkowskich, dotyczące monitorowania i wspierania krajowych procesów pociągania sprawców do odpowiedzialności;
 - Komisja powinna przyjąć środki mające na celu wzmocnienie zdolności UE do zapobiegania naruszeniom praw człowieka i dawania zadośćuczynienia za nie na szczeblu unijnym oraz wzmocnienie roli Parlamentu;
 - Komisja powinna przedstawić wnioski dotyczące opracowania ustaleń w sprawie demokratycznego nadzoru nad transgranicznymi działaniami wywiadowczymi w kontekście polityki UE na rzecz przeciwdziałania terroryzmu;
12. wzywa władze litewskie do wykorzystania swojej prezydencji w Radzie UE do zapewnienia pełnego wdrożenia zaleceń zawartych w sprawozdaniu Parlamentu, a tym samym do uwzględnienia tej kwestii w programie prac Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych przed końcem tej prezydencji;
13. Powtarza swoje szczegółowe zalecenia skierowane do Rady:
 - Rada powinna przeprosić za to, że naruszyła określoną w traktatach zasadę mówiącą o lojalnej współpracy między instytucjami unijnymi, kiedy próbowała wprowadzić w błąd Parlament Europejski i skłonić go do zaakceptowania celowo skróconych wersji protokołów posiedzeń Grupy Roboczej Rady ds. Międzynarodowego Prawa Publicznego (COJUR) oraz Grupy Roboczej Rady ds. Stosunków Transatlantyckich (COTRA) z udziałem prominentnych urzędników z USA;
 - Rada powinna wydać oświadczenie, w którym potwierdzi udział państw członkowskich w programie CIA oraz trudności, jakie napotkały państwa członkowskie w ramach dochodzeń w tej sprawie;

Czwartek, 10 października 2013

- Rada powinna udzielić pełnego poparcia procesom ustalania prawdy i rozliczania osób odpowiedzialnych w państwach członkowskich poprzez oficjalne poruszenie tej kwestii na posiedzeniach WSiSW, wymianę wszystkich informacji, udzielanie pomocy w ramach śledztw oraz przede wszystkim udzielanie zgody na prośby dotyczące dostępu do dokumentów;
- Rada powinna przeprowadzić przesłuchania z właściwymi unijnymi agencjami bezpieczeństwa w celu uzyskania informacji na temat ich wiedzy o zaangażowaniu państw członkowskich w program CIA oraz odpowiedzi UE;
- Rada powinna zaproponować środki bezpieczeństwa mające zagwarantować poszanowanie praw człowieka podczas wymiany danych wywiadowczych oraz ściśle rozdzielenie ról pomiędzy wywiadem a działaniami w zakresie egzekwowania prawa, tak aby agencje wywiadowcze nie otrzymywały zezwolenia do przyjmowania uprawnień do aresztowania i zatrzymywania;

14. wzywa Radę i Komisję do włączenia do ich odnośnych programów wieloletnich następujących po programie sztokholmskim konkretnych środków służących zapewnieniu praworządności i pociąganiu sprawców, zwłaszcza służb wywiadowczych i organów ścigania, do odpowiedzialności za łamanie praw podstawowych; zwraca się do Komisji o włączenie kwestii rozliczalności do programu konferencji „Assises de la Justice”, która ma się odbyć w listopadzie 2013 r.;

15. przypomina, że dla zagwarantowania wiarygodności Parlamentu kluczowe znaczenie ma istotne zwiększenie jego uprawnień śledczych, by mógł badać przypadki łamania praw podstawowych w UE, co powinno obejmować pełne uprawnienia do wysłuchiwanie zeznań pod przysięgą składanych przez zamieszane osoby, w tym ministrów⁽¹⁾;

16. wzywa organizację Eurocontrol by, idąc za przykładem amerykańskiej federalnej administracji lotnictwa (Federal Aviation Authority), uznała, że informacje dotyczące trasy lotu w żadnym wypadku nie powinny być poufne oraz by ujawniała takie dane konieczne do celów skutecznego prowadzenia śledztwa;

17. spodziewa się, że w wyniku śledztwa Parlamentu dotyczącego programu inwigilacji prowadzonego przez amerykańską Krajową Agencję Bezpieczeństwa oraz organów inwigilacji w różnych państwach członkowskich zaproponowane zostaną środki na rzecz skutecznego demokratycznego nadzoru parlamentarnego nad służbami bezpieczeństwa, uznając, że demokratyczna kontrola tych agencji i ich działalności dzięki odpowiedniemu nadzorowi wewnętrznemu i wykonawczemu oraz niezależnemu nadzorowi sądowemu i parlamentarnemu jest niezbędna;

18. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że państwa członkowskie UE nie osiągnęły żadnych postępów w kierunku przystąpienia do Międzynarodowej konwencji o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem, z wyjątkiem ratyfikowania tej konwencji przez Litwę w sierpniu 2013 r.; wzywa 21 państw członkowskich, które jeszcze tego nie uczyniły, do bezzwłocznego ratyfikowania ww. konwencji;

19. wzywa Belgię, Finlandię, Grecję, Irlandię, Łotwę, Litwę i Słowację do bezzwłocznego ratyfikowania protokołu fakultatywnego do Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur (OPCAT); wyraża ubolewanie z powodu bardzo ograniczonego wsparcia udzielonego zarządzanemu przez ONZ specjalnemu funduszowi OPCAT oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspierania pracy tego specjalnego funduszu dzięki znacznym dobrowolnym składkom; wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i Komisję do dołożenia starań na rzecz ułatwienia ustanowienia i funkcjonowania krajowych mechanizmów prewencji działających w ramach OPCAT w krajach trzecich;

20. wzywa UE do przeprowadzenia szczegółowego przeglądu postępów byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii (FYROM) w wykonywaniu orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie El-Masri przeciwko byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii, które Komitet Ministrów poddał procedurze dokładniejszej kontroli w kontekście ubiegania się przez byłą jugosłowiańską republikę Macedonii o członkostwo w UE; wzywa władze byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii (FYROM), by wszczęły śledztwo dotyczące udziału podmiotów państwowych w sprawie El-Masriego oraz by pociągnęły sprawców do odpowiedzialności;

⁽¹⁾ Zob. wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego w sprawie szczegółowych przepisów regulujących wykonywanie przez Parlament Europejski uprawnień śledczych i zastępujący decyzję 95/167/WE, Euratom, EWWiS Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, (Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 41).

Czwartek, 10 października 2013

21. wzywa rząd USA do współpracy przy wszystkich płynących z państw członkowskich UE wnioskach o informacje lub ekstradycję w związku z programem CIA; wzywa rząd USA do zaprzestania stosowania drakońskich środków zabezpieczających, które nie pozwalają prawnikom działającym na rzecz przetrzymywanych w Zatoce Guantánamo ujawniać informacji dotyczących jakichkolwiek szczegółów ich tajnego przetrzymywania w Europie; apeluje do rządu USA o realizację jego planu natychmiastowego zamknięcia więzienia w Zatoce Guantánamo;

22. apeluje do państw członkowskich UE o zwiększenie wysiłków na rzecz przesiedlania więźniów niebędących Europejczykami zwolnionych z więzienia w Zatoce Guantánamo, którzy nie mogą zostać repatriowani do swoich ojczyzn, ponieważ grożą im tam śmierć, tortury lub okrutne i niehumanitarne traktowanie⁽¹⁾; wzywa UE do ożywienia wspólnych inicjatyw z 2009 r. przez określenie ram przesiedlania więźniów z Guantánamo w państwach członkowskich UE oraz do rozpoczęcia dialogu w sprawie konkretnych planów współpracy z nowym specjalnym wysłannikiem USA ds. transferu więźniów z Guantánamo Cliffordem Sloanem;

23. wzywa Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego w Afryce i na Madagaskarze do jak najszybszego przystąpienia do współpracy z Parlamentem i udzielenia mu żądanych informacji na temat danych dotyczących lotu;

24. wzywa Parlament w nowym składzie (2014–2019) do dalszego wykonywania mandatu udzielonego przez komisję tymczasową i tym samym do dopilnowania, by jej zalecenia zostały wypełnione, do zbadania mogących się pojawić nowych okoliczności oraz do pełnego wykorzystania i rozwoju jego uprawnień śledczych;

o

o o

25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

P7_TA(2013)0419

Zacieśnienie transgranicznej współpracy organów ścigania w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 października 2013 r. w sprawie zacieśnienia transgranicznej współpracy w zakresie ścigania w UE: wdrażanie decyzji w sprawie konwencji z Prüm i europejski model wymiany informacji (2013/2586(RSP))

(2016/C 181/12)

Parlament Europejski,

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 grudnia 2012 r. w sprawie zacieśnienia współpracy organów ścigania w UE: europejski model wymiany informacji (EIXM) (COM(2012)0735),

— uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 7 grudnia 2012 r. w sprawie wdrażania decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej („decyzja Prüm”) (COM(2012)0732),

— uwzględniając program sztokholmski, strategię bezpieczeństwa wewnętrznego oraz strategię zarządzania informacjami do celów ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego UE,

⁽¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka, (Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 8).